

„ ... én azt nagyon szeretem, ha egy kigyerek ott jár iskolába, ahol születik, ahol felnő.”

Interjú Hanesz József elnök úrral

Hanesz József a Klebelsberg Intézményfenntartó Központ elnöke 2015. október 20-án látogatást tett diáktársaim meghívását elfogadva Kispánán, a Kispánai Szent Imre Általános Iskolában. Megragadva ezt az alkalmat készítettem el vele az alábbi interjút.

Pintér Lilla: Elnök Úr! Azt olvastam, hogy pedagógiai területen is dolgozott, utána fordult a pénzügyi dolgok felé. Milyen megfontolásból vállalta el mostani feladatát, és milyen utat kellett bejárnia élete során, hogy a KLIK elnöke lehessen?

Hanesz József: Valóban jól nyomoztál, mint újságíró. Volt egy ilyen időszak az életemnek. Rövid ideig tartott ugyan, de tudtam tanítani általános iskolában, középiskolában és a felsőoktatásban is. Mivel gyorsan pénzügyi területre kerültem, ezért arra sodort az élet tovább. Hogy, hogy kerültem ide, ez egy érdekes kérdés. Felkértek, hogy vállaljam el ezt a feladatot. Mindig jól esik az ilyen az embernek.

Pintér Lilla: Gratulálok!

Hanesz József: Nagyon szépen köszönöm. Azt gondolom, hogy a pedagógia az a fajta gyönyörű tudomány, ami rólatok kell, hogy szóljon. Azért tudom összeegyeztetni a pénzüggel, mert az is roppant mód fontos. Egy ekkora intézményhálózat üzemeltetéséhez pénz is kell. Az a legjobb, hogyha valaki mind a két területet szereti, és rendelkezik ezekben tapasztalatokkal. Nekem most ebben a szerencsében van részem, de a szakmai életem nagy részét a pénzügy

világában töltöttem. Azért is kaptam most azt a feladatot, hogy a megszerzett ismereteimmel, tapasztalataimmal hasznára legyek a fenntartói létnek.

Pintér Lilla: Általános iskolában és felsőoktatásban mit tanított?

Hanesz József: Általános iskolában állampolgári ismereteket, középiskolában és a felsőoktatásban már pénzügyi ismereteket tanítottam.

Pintér Lilla: Iskolánk az elmúlt időszakban több pályázatban is részt vett, nekünk diákoknak ez azt jelentette, hogy több kirándulásban, programban volt részünk. Tervezi még további nagyszabású pályázatok meghirdetését?

Hanesz József: Sajnos a pályázatok meghirdetése elsősorban nem rajtam múlik. Az eddig lezajlott pályázatok EURÓPAI UNIÓS forrásból lettek finanszírozva. Azt gondolom, hogyha konkrétan ilyen pályázatok nem is lesznek, de a Klebelsberg Intézményfenntartó Központ költségvetésében kell lenni arra forintoknak, hogy ezeket a szép programokat támogatni tudjuk a jövőben is. Úgyhogy biztatlak benneteket arra, hogy továbbra is jó ötletekkel bombázzátok a tanár

néniket, az intézményvezető nénit meg a tankerület igazgató nénit, és akkor egészen biztos vagyok benne, hogy nagyon jó programokat fogunk tudni együtt még szervezni.

Pintér Lilla: *Hallottam, hogy be szeretnék vezetni a kilenc évfolyamos általános iskolát. Önnek mi a véleménye erről?*

Hanesz József: A kilenc évfolyamos általános iskola még csak egy most kibontakozó elképzelés, társadalmi vita vagy beszélgetés. Én azt gondolom (de te ezt jobban tudod, mint én), hogy ma magyar diáknak lenni nem könnyű dolog. Meg kell felelni azoknak a kihívásoknak, amiket a mai társadalom követel tőletek. Az oktatáspolitikával foglalkozóknak is az a véleményük, és ez már olvasható a sajtóban, hogy valahol a terheket csökkenteni kell. Most, hogyha a számok mentén megyünk, akkor azt mondjuk, hogy egy magyar diák ma azért leterhelt, mert nyolc évfolyam alatt kell magáévá tennie azt a tudást, amit elvárunk tőle.

Ha kilenc évfolyamos lesz az iskola, akkor vélhetően nem lesz több tananyag, csak plusz egy év ráakódik a tanítási időszakra. Tehát egy év alatt kevesebbet kell adott esetben tanulni. Én ezt így gondolom, és drukkolok is, hogy így legyen, hogy minél több erőfőrt legyen, ezeket a szép szabadidős programokat végigcsinálni.

Pintér Lilla: *Személyesebb témákra terelve a szót, azt szeretném kérdezni, hogy milyen diák volt Ön?*

Hanesz József: Én jó tanuló, rossz magaviseletű, de nagyon szerencsés diák voltam, ezt el kell, hogy mondjam. Olyan matematika tagozatos iskolába járhattam, ahol (a hetedik, nyolcadik osztályra emlékszem vissza leginkább) tizenhatan voltunk egy osztályban. Annak idején ez nagyon-nagyon ritka volt. Ma már majdhogyan ez az általános az iskolákban. A mai napig is időnként találkozunk a régi barátokkal, tehát ez

egy nagyon-nagyon mély nyomot hagyott bennem. Szerettem diák lenni.

Pintér Lilla: *Mi volt a kedvenc tantárgya és melyiket kedvelte legkevésbé?*

Hanesz József: Ahogy említettem, matematika tagozatos osztályba jártam, viszonylagosan szerettem a számtant. Talán a mostani munkám is ennek köszönhető. Kedveltem a testnevelést is, mivel nagyon szerettem sportolni. Mit szerettem legkevésbé? Mivel mutált a hangom egy darabig, az éneket szerettem legkevésbé, mert abban nem nagyon volt sikerélményem. De lehet, hogy jobb is, hogy inkább nem énekeltem azóta sem, annak ellenére, hogy szeretek. Nagyon fontosnak tartom, de nem adott a sors ilyen tehetséget, hogy az énekekkel foglalkozhassak. Azt gondolom, hogy nem nagyon volt az éneken kívül más tantárgy, amit nem szerettem volna.

Pintér Lilla: *Volt példaképe a tanárai között, ha igen milyen tulajdonságokkal jellemezné?*

Hanesz József: Kettő nagyon meghatározó tanár volt az életemben, sajnos már egyikük sincs közöttünk. Inotai István tanár úr volt az osztályfőnököm hetedikben és nyolcadikban. Emberként is, tanárként is kitűnő példát tudott adni. Sokat voltunk együtt szabadidőnkben, sokat vitt bennünket kirándulni. Én azt gondolom, hogy ez nagyon meghatározó volt. A másik ilyen nagyon nagy pedagógus egyéniség, Körmendi Géza bácsi, az Eötvös gimnázium egykori igazgatója volt. Géza bácsit nem lehetett nem tisztelni. A vasszigora mellett egy olyan vajszívű pedagógust ismertem meg benne, aki talán a legtöbbet lendített a személyiségemen.

Pintér Lilla: *Most, hogy látta az iskolánkat, mi a benyomása, szeretett volna itt tanuló lenni?*

Hanesz József: Imádtam volna. Ez az az iskola, ami méretét és a benne uralkodó hangulatot

illeti példás. Végignézve a fényképeket, a pályázatokat, azt gondolom, hogy szerettem volna ide járni. Úgy érzem, hogy biztos lett volna helyem benne, a kötélhúzásban is, meg a kajakozásban is.

Pintér Lilla: Szülőként milyen szempont alapján választana gyermekének iskolát?

Hanesz József: Ez nagyon nehéz kérdés, ettől függetlenül a következőt gondolom. Először is az érzelmi alapok nem elhanyagolhatóak. Fontos, hogy legyen kötődés. Én abban a szerencsés helyzetben voltam, hogy például a fiam ugyanabba a középiskolába járhatott, mint én. Ő mindig azt mondta nekem, hogy neki néha az adott pluszt, hogy meglátta a tablón az akkori fényképemet. Azt gondolom, hogy ennek van egy földrajzi korlátja. Tehát én azt nagyon szeretem, ha egy kisgyerek ott jár iskolába ahol születik, ahol felnő. Az a helyhez való kötődését elősegíti, ott érzi magát otthon. Ezt nagyon fontosnak tartom. Ez a szempont vezérelt engem is, amikor a fiamat iskolába írtam. Nyilván egy kisgyereknek kell alkalmazkodnia ahhoz a környezethez, ahova beiratkozik és nem fordítva. Ma még azt az iskolát nem találtuk ki, ami

minden egyes gyerekhez igazodni tud. De az a siker alapja, ha egy kisgyerek a közösségben meg tudja mutatni, hogy alkalmazkodni is tud, és közben egyéniség is marad.

Pintér Lilla: Végezetül azt szeretném Öntől megkérdezni, hogy mit üzenne iskolánk diákjainak és pedagógusainknak?

Hanesz József: Most tele van a szívem egy csomó jó élménnyel, ami itt ért, úgyhogy most nagyon nehéz racionálisan nyilatkozni. Ha röviden meg kellene fogalmaznom, akkor azt mondanám, hogy maradjon minden ilyen: a diákok, a nevelők, a szülők és az egész környezet is, ami nap mint nap körülvesz benneteket. Ezeket a nagyon-nagyon fontos kapcsolatokat tartsátok meg mindig!

Pintér Lilla: Köszönöm szépen az interjút és munkájához további sok sikert, kitartást és jó egészséget kívánok.

Hanesz József: Köszönöm szépen, és viszont kívánom én is mindenkinek.

***Pintér Lilla
a Kisnánai Szent Imre Általános Iskola
7.osztályos tanulója***